

Snoderviken & Klase

26 april

Foto: Per Smitterberg

Årets första utflykt i föreningens regi till denna pärla bland fågellokalerna gick av stapeln efter en vecka med närmast försommarvärme och sydvindar. Vad månne bliva av sådana väderförberedelser? Sjutton förväntansfulla skådare samlades vid Sproge kyrka och efter akademisk kvart flyttade vi styrkorna ner till fiskeläget Klase. Den tidigare sunnanvinden hade fått ett annat bett denna morgon och det var först i lä av bodarna som vårvärmen kunde kännas. Men lite frisk luft har aldrig hindrat en

skådare med behov av vårfåglar, så snart hade tubkikarna placerats ut längs den norra gränsen av läget och de grunda lagunerna och revlarna började spanas av. Snabbt kunde alla förväntade arter prickas av. Som vanligt bjöd lokalen på ett fint utbud av simänder där endast åtta saknades. Både bläsand, skedand, stjärtand och kricka gjorde sitt bästa för att visa upp sina respektive karaktärer medan de vitkindade gässen höll sina styrkor inne på strandängen sydost om Rullen. I strandkanten av ängen gick ett

drygt dussin brushanar och längre bort på sandstranden rastade 85 strandskator. En ensam roskarflög förbi och den var årets första för de flesta. Exkursionsledaren hade som vanligt, i vissa svaga ögonblick, utlovat några "givna" arter att spana efter. Till dessa hörde lommar och labbar. Jörgen lyckades omgående infria det första löftet åt undertecknad, då han hittade två unga storlommar rastande utanför viken. Vi skall återkomma till det andra löftet snart. Den friska vinden inbjöd till sökande av lå vid bodarna och medan kikarna nyttjades kunde även morgonens första fika avnjutas. Några som säkert njöt av solen och att ha nått fram, var de husvalor och ladusvalor som snurrade runt bodarna och funderade på bosättning.

Efter stärkande fika förflyttade vi oss över strandängen ner till Snoderviken för att se vad som kunde bjudas där. Omgående kunde vi konstatera att det var skönare på marken än uppe i tornet, så vi placerade oss vid reservatsgränsen alldeles innanför viken. Det extremt låga vattenståndet hade nästan torrlagt viken och rejäla dy- och sandrevlar var blottade, men tyvärr är inte denna årstid rätt för att det skulle locka några stora vadarfloccar. Däremot nyttjade simänderna det grunda vattnet till att hitta frukost medan rödbenor, större strandpipare, strandskator och tofsvipor spankulerade på revlarna. Flera arter tärnor kunde prickas av, silvertärna var

förstås allmännast men även ett tiotal småtärnor och enstaka kentska tärnor gladdde oss. Nu kommer vi slutligen till det andra löftet, nämligen labbarna, som exkursionsledaren lyckligtvis kunde infria utan hjälp. Två adulta kustlabbar hittades nämligen ganska långt utanför stranden, men trots det lyckades alla få se fåglarna när de sakta drog sig mot nordväst efter lite cirklande. Små gäng av sjöorrar och svärter rörde sig också ute över havet. Tillsammans med allt annat som "skall finnas", kaxiga stenskvättor, "söta" sädesärlor samt en brun kärrhöshane kände sig deltagarna nöjda med denna fina vårdag vid Sprogekustens finaste lokal. Ledde det hela gjorde

Per Smitterberg